

Вихідні дані:

Зб. тез. Всеукр. наук.–практ. заочн. конф. «Актуальні питання германістики та перекладознавства» 25 квітня 2017, Черкаси. – С.79 – 81.

ІНТЕРНЕТ-МЕМИ ОНЛАЙНОВОГО ЩОДЕННИКА

І. С. Барбукова, С.А. Шпетна

**Державний заклад «Луганський національний університет імені
Тараса Шевченка»**

м. Полтава, Україна

Інтернет-Середовище за час свого існування зайняло велике місце в житті звичайної людини, ставши не тільки важливим джерелом інформації, але й засобом спілкування між людьми. Різних видів спілкування за допомогою глобальної мережі існує безліч: системи миттєвої передачі повідомлень (ICQ), форуми, чати, багатокористувацькі ігри й інші. Серед популярних засобів існування у віртуальному світі залишаються персональні або домашні сторінки. Спочатку їх створення було доступне тільки тим, хто вмів програмувати в Інтернеті, а потім з появою спеціальних конструкторів це стало значно простіше й доступно всім бажаючим. За час свого існування персональні сторінки дали початок ще одному популярному на сьогодні засобу заявити про себе: блогам.

Блог – відмінний ресурс для появи творчих ідей і концептуальних проєктів, оскільки система обміну коментарями призначена для оптимально швидкого пошуку однодумців, які надихнулись подібними ідеями та можуть підказати вірний шлях для їх реалізації.

Публікації в мережі Інтернет літературних і псевдолітературних творів і їх сурогатів породили новий термін „сетература” або блог-література. „Сетература” внесла нове до поняття літератури в її „паперовій” версії. Мережевий текст може бути оцифрований з паперового оригінала, а може бути написаний відразу в цифровому вигляді з використанням гіпертексту.

Блог-література – художні твори, які пишуться у форматі блогу, різновид мережевої літератури. Блог-література може писатися як у повній відповідності

з форматом щоденника (дати, розмовний стиль, звернення), так і просто як набір мініатюр або розділів, де нові фрагменти можуть бути реакцією на коментарі до попередніх. Крім того, блог-література може бути колективною творчістю, коли для написання художнього твору використовується колективний щоденник (наприклад, спільнота у Журналі).

На сьогодні Інтернет-щоденники мають ознаки власної субкультури – мову і сленг. У блогах ми часто зустрічаємо Інтернет-меми – назву явища, яке увійшло в обіг у середині першого десятиліття XXI століття. Це назва спонтанно розповсюдженої певної інформації або фрази, часто безглуздої, яка набула популярності в інтернет-середовищі усіма можливими способами (електронною поштою, в смс-повідомленнях, на форумах, у блогах), наприклад, мелодії, ідеї, модні слова й вирази тощо.

Термін «мем» походить від грецького слова μίμημα, «подібність». Поняття мема і його концепція були розроблені Річардом Докінзом в 1976 році в книзі «Егоїстичний ген» [1].

Спонтанному, неконтрольованому розповсюдженню від одного інтернет-користувача до іншого підлягає лише та інформація, яка зацікавила користувачів. Традиційно таким чином розповсюджуються анекдоти, жарти, посилання на медіа-об'єкти розважального характеру. В інтернет-щоденниках часто зустрічаються меми, які походять з медіа файлів, пісень, наприклад, недочуті тексти. Користувачі поєднували відому пісню з текстом, співзвучним словам, на зразок караоке, та зображеннями, які ілюструють новий «текст», створюючи смішну абракадабру.

Меми дуже швидко розповсюджуються каналами ЗМІ та Інтернетом, викликаючи соціально значущі наслідки (наприклад, меми можуть впливати на вибори політиків, змінювати суспільні судження, впливати на дитячу аудиторію тощо).

Список використаних джерел:

1. Докинс Ричард. Эгоистичный ген / Ричард Докинс.– М.: Мир, 1993. – С. 318.